ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances, le 28 novembre 1983, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal n° 20, du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux", a donné le 30 novembre 1983 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 28e november 1983 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 20, van 20 juli 1970, tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven", heeft de 30e november 1983 het volgend advies gegeven :

DISPOSITIF.

Article 1er.

A l'alinéa 1er de la disposition temporaire en projet, il faut écrire, conformément à l'usage, "à l'alinéa 2" au lieu de "à l'alinéa suivant".

A l'alinéa 2, 2°, de la disposition temporaire en projet, il conviendrait d'ajouter après les verbes "préparer" et "coordonner", ceux de "surveiller" et de "contrôler". Il arrive en effet que, par une certaine division du travail, l'architecte qui surveille et contrôle l'exécution d'un travail immobilier ne soit pas celui qui l'a conçu et coordonné.

L'alinéa 3 de la disposition temporaire en projet contient certaines imprécisions de rédaction qui devraient être corrigées.

Encore que l'article 44, § 2, 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée exempte "les prestations de service effectuées ... par les maisons de repos pour personnes âgées qui sont agréées en vertu de la loi du 12 juillet 1966 et qui sont reconnues comme ayant un caractère social", il n'apparaît pas que l'on puisse, à proprement parler, considérer les maisons de repos comme des consommateurs finals, alors que l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 12 juillet 1966 dispose comme suit :

.../...

"La présente loi est applicable aux établissements d'hébergement gérés par une personne de droit public ou privé et qui, sous la dénomination ou au titre de "maison de repos", "maison de retraite", "home pour personnes âgées" offrent le logement ainsi que, totalement ou partiellement, les soins ménagers et familiaux à des personnes âgées de 60 ans au moins, qui y séjournent de façon habituelle".

Ce texte montre, d'une part, que l'expression "maisons de repos" n'est qu'une dénomination parmi d'autres pour qualifier les établissements d'hébergement pour personnes âgées et, d'autre part, que ces établissements ne peuvent pas être entendus comme étant des personnes, avec la conséquence que ce sont les personnes qui les gèrent qui doivent être considérées comme consommateurs finals.

Dès lors, le texte suivant est proposé pour l'alinéa 3 :

"Pour les travaux et livraisons qui concernent :

1° des établissements d'hébergement pour personnes âgées, au sens de l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 12 juillet 1966 relative aux maisons de repos,

2° des établissements qui accueillent de manière durable, en régime d'internat, les personnes handicapées bénéficiaires d'une intervention du Fonds des soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés,

3° des internats annexés aux établissements scolaires ou universitaires ou qui en dépendent,

les personnes de droit public ou de droit privé qui les gèrent sont considérées comme consommateurs finals au sens de la présente disposition".

BEPALEND GEDEELTE.

Artikel 1.

In het eerste lid van de ontworpen tijdelijke bepaling behoort men, zoals gebruikelijk is, te schrijven : "in het tweede lid" in plaats van "in het volgend lid".

In het tweede lid, 2°, van de ontworpen tijdelijke bepaling zouden behalve de "voorbereiding" en "de coördinatie" van de uitvoering ook het "toezicht" en de "controle" op die uitvoering moeten worden vermeld. Het gebeurt immers dat de architect die toezicht en controle uitoefent op de uitvoering van een werk in onroerende staat, ten gevolge van een bepaalde werkverdeling niet meer degene is die het heeft ontworpen of gecoördineerd.

De formulering van het derde lid van de ontworpen tijdelijke bepaling bevat een aantal onnauwkeurigheden die dienen te worden weggewerkt.

Hoewel artikel 44, § 2, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde "de diensten ... verstrekt door bejaardentehuizen die erkend zijn ingevolge de wet van 12 juli 1966 en bovendien als zijnde van sociale aard" vrijstelt van de belasting, blijkt niet dat de bejaardentehuizen eigenlijk gezegd als eindverbruikers kunnen worden aangemerkt, terwijl artikel 1, eerste lid, van de wet van 12 juli 1966 het volgende bepaalt :

.../...

"Deze wet is van toepassing op alle verblijfsinrichtingen, beheerd door een publiekrechtelijke of door een privaatrechtelijke persoon, die onder de benaming van of in de hoedanigheid van "rusthuis", "rustoord", "tehuis voor ouden van dagen" aan personen van 60 jaar of ouder, die er op duurzame wijze verblijven, huisvesting bieden, met gehele of gedeeltelijke huishoudelijke en gezinsverzorging".

Uit deze tekst blijkt enerzijds dat de term "rusthuis" slechts een van de vele benamingen is die de verblijfsinrichtingen voor bejaarden aanduiden en anderzijds dat die inrichtingen niet als personen mogen worden opgevat, zodat het de personen die ze beheren zijn die als eindverbruikers moeten worden beschouwd.

Derhalve wordt voor het derde lid de volgende tekst voorgesteld :

"Voor werk en leveringen met betrekking tot :

1° verblijfsinrichtingen voor bejaarden in de zin van artikel 1, eerste lid, van de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden,

2° instellingen welke, met een internaatstelsel, op duurzame wijze gehandicapten opnemen die een tegemoetkoming van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten genieten,

3° internaten die zijn toegevoegd aan scholen of universiteiten of die ervan afhangen,

worden de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen die ze beheren als eindverbruikers in de zin van deze bepaling beschouwd".

La chambre était composée de

Messieurs : P. TAPIE, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

Ch. HUBERLANT, conseillers d'Etat,
P. FINCOEUR, staatsraden,

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier,
Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, eerste auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

M. VAN GERREWEY. P. TAPIE.